

Cealaltă parte din procedură: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 203 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾ [...] trebuie interpretat în sensul că, în situația în care angajatul unei persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA a emis o factură frauduloasă în care figurează TVA-ul și în care a menționat datele angajatorului ca persoană impozabilă, fără știrea sau consimțământul angajatorului, persoana care menționează TVA-ul în factură, obligată la plata TVA, trebuie să fie considerată:
 - persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, ale cărei date au fost utilizate în mod nelegal în factură sau
 - angajatul care a menționat în mod nelegal TVA-ul în factură utilizând datele unei persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA?
- 2) Pentru a stabili cine trebuie considerat, în sensul articolului 203 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului citată anterior, ca fiind persoana care menționează TVA-ul pe o factură și care este obligată la plata TVA-ului în circumstanțele prevăzute la punctul 1), este relevant[,] dacă persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA care angajează un salariat ce înscrie în mod nelegal într-o factură TVA datele persoanei impozabile care îl angajează poate fi acuzată de lipsă de diligență în supravegherea angajatului?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 7 iulie 2022 – RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV; Cealaltă parte din procedură: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

(Cauza C-451/22)

(2022/C 380/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelante: RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV

Cealaltă parte din procedură: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Întrebările preliminare

- 1) Ce trebuie să se înțeleagă prin „informații detaliate privind evenimentele” și „un nivel adecvat de confidențialitate” în sensul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul privind evenimentele⁽¹⁾ și în lumina dreptului la libertatea de exprimare și de informare prevăzut la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 10 din CEDO?
- 2) Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul privind evenimentele, în lumina dreptului la libertatea de exprimare și de informare prevăzut la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 10 din CEDO, trebuie interpretat în sensul că acesta este compatibil cu o normă națională precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia nicio informație provenită din evenimentele raportate nu poate fi făcută publică?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare: autorității naționale competente îi este permis să aplice o reglementare națională generală privind divulgarea, în temeiul căreia informațiile nu sunt furnizate, în măsura în care furnizarea acestora nu prevalează, de exemplu, asupra intereselor legate de relațiile cu alte state și cu organizații internaționale, de inspecția, controlul și supravegherea de către autoritățile administrative, de respectarea vieții private și de prevenirea avantajării și dezavantajării în mod disproporționat a persoanelor fizice și juridice?

- 4) Atunci când se aplică reglementarea națională generală privind divulgarea, există diferențe după cum este vorba despre informații din baza de date națională sau despre informații obținute din rapoarte sau despre rapoarte, care figurează în alte documente, de exemplu în documentele de politică?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și a Regulamentelor (CE) nr. 1321/2007 și (CE) nr. 1330/2007 ale Comisiei (JO 2014, L 122, p. 18).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht München (Germania) la 12 iulie 2022 –
DP/BMW Bank GmbH**

(Cauza C-463/22)

(2022/C 380/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DP

Pârâtă: BMW Bank GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Există de asemenea un contract la distanță în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 2002/65/CE (¹) și al articolului 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE (²), atunci când, la negocierea contractelor, a existat un contact personal doar cu un intermediar de credit care inițiază, pentru comerciant și în numele acestuia, tranzacții cu consumatori, dar care nu dispune, el însuși, de o putere de reprezentare pentru încheierea contractelor respective?
- 2) Există un contract negociat în afara spațiului comercial în sensul articolului 2 punctele 8 și 9 din Directiva 2011/83 în cazul în care negocierea contractelor se desfășoară în spațiile comerciale ale unui intermediar de credit care inițiază, pentru comerciant și în numele acestuia, tranzacții cu consumatorii, dar care nu dispune, el însuși, de o putere de reprezentare pentru încheierea contractelor respective?
- 3) Contractele de leasing de autovehicule cu decont de kilometri încheiate cu un consumator reprezintă contracte de servicii financiare în sensul articolului 2 litera (b) din Directiva 2002/65, care a fost reluat la articolul 2 punctul 12 din Directiva 2011/83?

(¹) Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE (JO L 271, 9 octombrie 2002, p. 16, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 183).

(²) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22 noiembrie 2011, p. 64).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 20 iulie 2022 –
Bundesrepublik Deutschland/GS, reprezentat de părinți**

(Cauza C-484/22)

(2022/C 380/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht